

ת"פ 57283/05/21 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד ראמי פקיה ע"י, מוחמד פקיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 57283-05-21 מדינת ישראל נ' פקיה(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המאשימה
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)
נגד
הנאשמים
1. ראמי פקיה ע"י ב"כ עו"ד מוניר ברהום
2. מוחמד פקיה

גזר דין לנאשם 1

העובדות והאישום

- נגד הנאשמים הוגש כתב אישום מתוקן בנוגע לאירוע של התפרצות, גניבה והחזקה של כלי נשק וציוד צבאי מתוך "נגרר" בו הוחזק ציוד של יחידת מג"ב. הדיון בעניינם של שני הנאשמים נפרד לערוצים שונים, כאשר נאשם 2 אף החל בניהול הוכחות. בסופו של דבר הודו שני הנאשמים בכתבי אישום מתוקנים. גזר דין זה עוסק בעניינו של נאשם 1 בלבד, כאשר נאשם 2 אף הוא הודה לאחרונה בכתב אישום מתוקן והדיון בעניינו נדחה לקבלת תסקיר שירות המבחן.
- בכתב האישום המתוקן האחרון בו הודה (להלן: **כתב האישום**) יוחסו לנאשם עבירות של **גניבה מרכב** - עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); **גניבת נשק בצוותא** - עבירה לפי סעיף 384א(ג) לחוק, **נשיאת נשק ותחמושת** - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, **והחזקת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים עבד הנאשם באולם אירועים סקויה הסמוך למלון מעלה החמישה. ביום 7.5.21 הבחין הנאשם בעגלה נגררת של מג"ב שחנתה בכניסה למלון, וגמלה בליבו החלטה לפרוץ לנגרר באותו לילה ולגנוב מתוכו כלי נשק. הנאשם חבר לנאשם 2 ולאחרים ותיאם זאת איתם. ביום 8.5.21 בסביבות השעה 2:25 לאחר סיום עבודתו של הנאשם, נותקו מצלמות האולם באופן שאיפשר את הגניבה. הנאשם ושותפיו פרצו לנגרר תוך שבירת ידיעות הסגירה והמנעולים שהיו עליו. הם לקחו מהנגרר ארגז ובו לפחות 12 רימוני הלם, ארגז ובו לפחות 10 טילי גז מדמיע, ארגז מתכת ובו כ-1,000 כדורים ותיק הפעלה שבתוכו אפודה זוהרת, כובע משטרתי שחור, אפוד שחור, 4 מחסניות ל-M16, קסדה ומשקף (להלן גם: **הציוד**; **האמל"ח**). לצורך ביצוע הגניבה שימש הנאשם כתצפיתן על הכביש המוביל למלון ועשה שימוש ברכב שברשותו. הנאשם ושותפיו נשאו את האמל"ח והחביאו אותו בארון באולם, שם הוחזק לפחות עד יום מעצרו של הנאשם. עד מועד הגשת כתב האישום לא אותר האמל"ח.

3. בעקבות העלאת הנושא בטיעונים לעונש, ביום 2.3.22 הוגשה הודעה מטעם הנאשם ולפיה אותו והחזרו למשטרה חלק מהפריטים כמפורט להלן: ברוס תחמושת ובו 1,000 כדורים, מד טווח לייזר, 2 רימוני הלם, אפוד זוהר, כובע משטרתי שחור, אפוד צבאי שחור, ברכיות צבאיות ותיק צבאי.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה תיאר בטיעוניה את הרקע להימצאות העגלה והנשק במקום, כאשר פלוגת מג"ב שוכנה במלון הסמוך למקום עבודתו של הנאשם יומיים לפני מבצע שומר החומות, על רקע המתיחות ששררה באותה תקופה. הוא טען כי הנאשם ניצל את המצב ואת ההזדמנות ותכנן לפרוץ לעגלה ולגנוב את הנשק. התובע הוסיף כי מדובר בתכנית מאורגנת של חוליה שלכל אחד מחבריה היה תפקיד, והם אף כיבו את מצלמות האולם. הוא ביקש לתת משקל לתכנון שקדם לביצוע העבירות, לחלקו הפעיל של הנאשם, ולנזק שנגרם כאשר ציוד לחימה רב הגיע לידיים עוינות ועלול לשמש לאירועים ביטחוניים או פליליים, תמורת בצע כסף ותוך ניצול מקום עבודתו של הנאשם כמסתור לציוד הגנוב. עוד טען כי הנאשם הוא החוליה הראשונה בשרשרת העבריינית, והוא פעל בתעוזה רבה כאשר פרץ לעגלת הנשק "תחת אפה" של חוליית מג"ב. ב"כ המאשימה הוסיף כי מעשי הנאשם פגעו בערכים של הגנה על בטחון ושלום הציבור, בזכות הקניין ובסדרי המשטר והחברה. הוא הפנה למספר פסקי דין המבטאים את הפסיקה הנוהגת, וטען כי מתחם הענישה נע בין 4.5-9 שנות מאסר.

5. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם טען ב"כ המאשימה כי הנאשם אכן הודה וחסך בזמן, ואין לו עבר פלילי. אולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם טען כי פעל לבד ללא שותפים וכי הודאתו אינה מבטאת חרטה כנה ואמיתית. הוא הוסיף כי הנאשם לא פעל להסגרת האמל"ח, אשר מסכן עדיין את הציבור. הנאשם אף סירב להליכי שיקום.

לאור כל האמור ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר וקנס של 10,000 ₪ לפחות, בהתחשב בנזק שנגרם וברווח הצפוי מהגניבה. כמו כן ביקש לחלט את רכבו של הנאשם אשר שימש לביצוע העבירות.

6. הסניגור הבהיר בטיעוניה כי אינו מקל ראש בחומרת המעשים, אך ביקש שלא לקשור בין מעשי הנאשם לבין "רוח התקופה" ומעשי טרור על רקע אידיאולוגי. הוא ציין כי חלקו של הנאשם בביצוע המעשים התבטא בהיותו תצפיתן והוא לא כלל את ביצוע ההתפרצות עצמה, וכי עבירות הנשיאה וההובלה של הנשק הן עניין רגעי של מספר דקות. גם החזקת הנשק לא היתה ממושכת, שכן הנאשם נעצר יומיים לאחר האירוע, ולא ניתן לראותו כמי שהחזיק והיה בעל השליטה בנשק בתקופה בה היה נתון במעצר. הוא הוסיף כי הנאשם הפנה את המשטרה בהזדמנות הראשונה למקום בו הוחזקו כלי הנשק. עוד טען הסניגור כי יש לייחס משמעות לסוג הנשק. רימון אינו רובה סער, השימוש בו רגעי ולא יכול להיעשות לאורך זמן ולכן הסיכון הנשקף ממנו נמוך. הסניגור הוסיף כי העבירות נעשו אמנם תוך תכנון מראש, אבל אין בהן תכום מיוחד והתכנון לא היה קפדני או מורכב. הרקע למעשים היה מצוקה כלכלית של הנאשם, ללא מטרה ביטחונית או עבריינית. לדבריו הנאשם עשה מאמצים גדולים להחזרת הנשק, אך כיום הדבר אינו בשליטתו. הוא אף ביקש לדחות מעט את מתן גזר הדין כדי לאפשר לנאשם לדאוג להחזרת הנשק. הדבר נעשה, ואכן ב"כ הנאשם הודיע, כאמור, על החזרה של חלק מהאמל"ח והציוד שנגנבו.

הסניגור הפנה לפסיקה וביקש לקבוע מתחם בין 12-36 חודשי מאסר בתוספת קנס כספי. הוא ביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם. לעניין הענישה כספית הודיע הסניגור כי הוא מסכים לחילוט הרכב, וביקש להביא

את הדבר בחשבון לעניין הקנס שיוטל על הנאשם.

7. הנאשם עצמו הביע צער רב על מעשיו. לדבריו הוא מצטער כל יום בכלא, וגם מצטער עבור המדינה. הנאשם הביע הבנה של חומרת מעשיו ונכונות לשלם על טעותו. לדבריו למד מהטעות והוא מבקש רחמים.

תסקיר שירות המבחן

8. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. הנאשם, רווק כבן 25, נשר מלימודים לאחר 10 שנות לימוד, ללא עבר פלילי, עבד כסדרן באולם אירועים, היה מאורס אולם אירוסיו בוטלו בעקבות הגשת כתב האישום והמעצר.

מהתסקיר עולה כי הנאשם הסביר שהמניע למעשיו לא היה אידיאולוגי או לאומני, והוא הונע מרצון לסייע בשל המצב הכלכלי של משפחתו. לדברי הנאשם הוא ראה את רכב מג"ב והחליט לגנוב את הרכוש המצוי בו, אם כי לא תיאר לעצמו שימצא נשק ותחמושת. קצין המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מילולית על הגניבה, ומבין את הפסול במעשיו אך לא את חומרתם. הוא סבר כי מעצרו של הנאשם לראשונה בחייו חידד עבורו את המחיר האישי הכבד שהוא ומשפחתו משלמים על המעשים. עוד צוין בתסקיר (בין היתר) כי הנאשם ביטא מחויבות ואחריות כלפי תפקידיו והפגין יציבות תעסוקתית משמעותית, וכי קיים פער משמעותי בין תפקודו התקין בדרך כלל לבין העבירות בהן הורשע. הנאשם לא היה מעוניין בטיפול, ושירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

מתחם העונש ההולם

9. כלי נשק הוא חפץ מסוכן, שהשימוש העיקרי בו הוא לצורך המתת אדם, גרימת פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה כזו. אין צורך להכביר מילים באשר לסכנה הנשקפת מהחזקה של כלי נשק הנעשית על ידי מי שאינם מורשים לכך, שלא למטרות ראויות כגון הגנה על ביטחון המדינה או על שלום אזרחיה.

הערכים המוגנים בעבירות של החזקת נשק וירי בשטח בנוי הם שמירה על שלום הציבור, בטחון ושלמות גופו; החשש שנשק המוחזק שלא כדין עלול להתגלגל לידיים בלתי רצויות ולשמש למעשים אסורים, שיש בהם כדי לפגוע ואף ליטול חיי אדם. ההחזקה והשימוש בכלי נשק שלא כדין עלולה לגרום לפגיעה פיזית בחייהם ובשלמות גופם של הסובבים. למרבה הצער בשנים האחרונות אנו עדים כמעט מידי יום לאירועים של ירי ושימוש בנשק המביאים לקיפוח חייהם של רבים, לעיתים קרובות של חפים מפשע. בנוסף לצער על הפגיעות הפיזיות ואבדן החיים, אירועי הירי התכופים מביאים לשינויים באורחות החיים ובנורמות החברתיות, ולתחושה ש"כל דאליים גבר".

10. מזה שנים שפסיקת בית המשפט העליון, ויתר הערכאות בעקבותיה, עומדת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק. בית המשפט עמד על הסכנה הנשקפת מהימצאות כלי נשק בידי גורמים שאינם מורשים, במיוחד כאלה העלולים לעשות בו שימוש, ולפיכך על הצורך בהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן. כך, לדוגמא, נקבע בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.19) כי,

ישראל נ' יונס סובח (5.11.19) כי,

"...לעיתים מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט

עמוד 3

להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיצותן של עבירות מסוימות ההופכות ל'מכת מדינה', ולתת ביטוי לחומרה שיש לייחס להן" (פסקה 15 לפסק הדין).

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה ...

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" (פסקה 16 לפסק הדין).

וכן:

"בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך" (פסקה 17 לפסק הדין).

"הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור" (פסקה 17 לפסק הדין).

11. העמדה המחמירה נוגעת לא רק לשימוש בנשק, אלא לסחר והפצה שלו, המאפשרים את הימצאותו בידי גורמים שונים. בית המשפט העליון עמד במקרים רבים על חומרתן של עבירות הסחר בנשק והענישה הנגזרת מכך. כך, לדוגמה, נקבע בע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.17) (להלן: עניין רונן דהוד):

"בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים (ראו: ע"פ 6542/11, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם..."

בע"פ 9543/09 בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (19.1.10):

"אין צורך להכביר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל

ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית. הצד השווה הוא תדיר הפוטנציאל ההרסני, והבעתה האוחזת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירת הנשק נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבעניינו - מחצית".

ובע"פ 761/07 מיכאל אדרי נ' מדינת ישראל (22.2.07):

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט".

12. לאחרונה נפסק בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהים פקיה (19.12.21) (להלן: עניין פקיה):

"יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידא נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340א לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018)).

13. עמדה זו ניכרת גם בפסיקה הנוהגת, המחמירה והולכת בנוגע לעבירות נשק. לעניין הפסיקה הנוהגת, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת. מן הפסיקה עולה טווח לא קטן של עונשים, כעולה מהדוגמאות שאפרט להלן.

בעניין פקיה הנ"ל (ע"פ 6068/21) הורשע המשיב בעבירות של נשיאת נשק וירי בנשק חם במקום מגורים. המשיב היה בעל עבר פלילי מכביד, הודה במיוחס לו והביע חרטה. בערעור הוחמר עונשו מ-14 ל-25 חודשי מאסר, לנוכח עברו המכביד והסיכון הגבוה לשלום הציבור שיש בעבירות הנשק.

ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עבסה (23.1.22) - המשיב הורשע בעבירות של ניסיון ייצור וסחר בנשק, החזקת נשק ותחמושת, קשירת קשר לביצוע פשע ועוון והובלת נשק, ונדון ל-54 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. מדובר ב-6 אישומים שרובם עוסקים בעסקאות מכירת נשק מסוגים שונים שבוצעו על ידי המשיב, יחד עם חבורת צעירים שפעלו עמו. שני הצדדים ערערו על גזר הדין, ובפסק הדין בערעור הוחמר עונשו של המשיב ל-72 חודשי מאסר.

ע"פ 7386/13 חוסיין עווד נ' מדינת ישראל (23.3.14) - המערער הורשע בהחזקת נשק ובעסקה בנשק, בהתייחס לשלושה רימוני הלב, אותם החזיק במשך שלושה חודשים. המערער, בעל הרשעה קודמת יחידה, נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, וערעורו נדחה תוך הבהרה שגם אם הסכנה שברימון הלב פחותה משל רימון רסס, עדיין מדובר בנשק שבכוחו לגרום פציעה לאדם.

ת"פ (י-ם) 52515-03-20 מדינת ישראל נ' מורשד סנדוקה (24.6.20, 19.10.20) - הנאשמים הורשעו בהחזקת נשק מסוג תת מקלע מאולתר. נאשמים 2 ו-3 נדונו ל-7 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (י-ם) 8008-07-19 מדינת ישראל נ' מחמד שתאת (29.9.20) - הנאשם הורשע בנשיאת והובלת נשק ובגניבה בנסיבות מחמירות, בכך שגנב אקדח חצי אוטומטי מתא מטען של רכב חונה. נקבע מתחם בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר ועונשים נוספים.

ת"פ (י-ם) 51523-10-17 מדינת ישראל נ' איאד בלזמית (2.5.18) - הנאשם הורשע בנשיאה והובלה של נשק ואביזרי נשק, כאשר רכש תמ"ק מסוג סקורפיון וכדורים תואמים בחברון, והסיע אותם ברכבו לירושלים. נקבע מתחם ענישה בין 9-24 חודשים. על הנאשם, צעיר נורמטיבי, ששיתף פעולה עם שירות המבחן ועבר תהליך חיובי, נגזרו מאסר למשך 9 חודשים ועונשים נלווים.

ת"פ (י-ם) 35512-06-17 מדינת ישראל נ' אל-קעקאע בכיראת (7.3.19) - נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של החזקת נשק, האחד M16 מאולתר והשני אקדח חצי אוטומטי, שהסליק מתחת לקרוואן המצוי בבית ספר. נקבע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, והנאשם, בעל עבר פלילי מתון, נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ת"פ (ב"ש) 1995-03-17 מדינת ישראל נ' מחמד אלחרינק (27.5.18) - הנאשם נדון ל-6 שנות מאסר ועונשים נלווים לאחר שהורשע בכך שנמנה על חבורת קושרים אשר פרצו מספר פעמים לבסיס תחמושת, תוך תכנון וחלוקת תפקידים, גנבו כמויות גדולות של פגזים ומכרו חלקים מהם לסוחרים מתחת. מתחם הענישה שנקבע עמד על 6-12 שנות מאסר. מדובר במספר אירועים אשר תוכננו מראש, וחמורים במידה ניכרת מנסיבות האירוע הנדון בפני.

ת"פ (י-ם) 11786-06-16 מדינת ישראל נ' מאהר רזאק (18.6.18) - הנאשם הודה בהחזקת נשק - שני רימוני הלב שהחזיק ברכבו יום אחד. נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה בעבודות שירות לבין שנה וחצי של מאסר בפועל, בשים לב לכך שמדובר ברימוני הלב שהסיכון הנשקף מהם נמוך. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל.

14. בענייננו, השיקולים בקביעת המתחם מורכבים. באשר למסגרת הכללית, אין ספק כי מדובר באירוע חמור מאד בו נגנבה כמות גדולה של כלי נשק וציוד צבאי. חלק מהציוד אותר והוחזר, אך רובו לא הוסגר ולא ניתן לדעת לאילו ידיים התגלגל.

חלקו של הנאשם באירוע היה מהותי. על פי עובדות כתב האישום בו הודה, הנאשם הוא שהבחין בעגלה ובליבו גמלה ההחלטה לפרוץ אותה ולגנוב את כלי הנשק. הנאשם עבד, כאמור, באולם סמוך, כך שהוא זה שאפשר להסתיר את הציוד שנגנב בארון המצוי באחד ממחסני האולם. הנאשם אף נטל חלק בביצוע המעשים עצמם, אם כי תפקידו כתצפית לא כלל ביצוע ההתפרצות והגניבה במו ידיו.

15. האמל"ח שנגנב הוא ציוד תקני ואמין המשמש יחידה מבצעית של מג"ב, בשונה ממקרים אחרים הנדונים בפסיקה, בהם מבוצעות עבירות בנשק מאולתר שאמינותו נמוכה. עם זאת, הפריטים העיקריים שנגנבו - רימוני הלב

וטילי גז מדמיע - אינם כלי ירי אלא נשק המשמש בעיקר לפיזור הפגנות ולמטרות שהסיכון לחיי אדם הנובע מהן נמוך יחסית. הצידוד שנגנב כלל אמנם גם ארגז כדורים, אולם החומרה שבגניבת תחמושת פחותה משמעותית לעומת גניבת כלי הנשק עצמו, ומכל מקום הכדורים נמנו בין הפריטים שהוחזרו על ידי הנאשם.

בעניין נסיבות ביצוע העבירה, מחד גיסא מדובר באירוע מזדמן, שכן הרעיון לבצע את העבירות נולד בעקבות הגעת עגלת הנשק לסביבתו של הנאשם. מאידך גיסא, לאחר הגיית הרעיון הנאשם ערב בתכניתו שותפים נוספים. כמו כן נדרש תכנון ושיתוף פעולה בין המעורבים.

באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הנאשם טען, והדבר לא נסתר, כי פעל ממניעים כספיים, בשל מצוקה כלכלית. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים ובנזק שגרם, יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם לא פעל על רקע אידיאולוגי או בכוונה לגרום נזק לביטחון המדינה.

16. לאור כל האמור אני קובעת מתחם ענישה הנע בין 4-8 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

העונש הראוי לנאשם

17. באשר לעונש הראוי במסגרת מתחם הענישה, הנאשם הוא צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו וללא עבר פלילי. הוא הודה, נטל אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי. גם אם בתסקיר עלו ספקות באשר לעומק חרטתו של הנאשם, בסופו של דבר הוא הודה והכיר באחריות למעשיו. כאמור לעיל, הנאשם פעל מתוך בצע כסף ורצון להפקת רווח כלכלי, ולא במטרה לפגוע בביטחון המדינה. אמנם עובדה זו הובאה בחשבון בשיקולים לקביעת מתחם הענישה, אולם אני סבורה שיש לה מקום גם בתוך המתחם, במסגרת הדיון בנטילת האחריות של הנאשם.

הנאשם עשה מאמץ ניכר להחזרת הרכוש הגנוב, והצליח בכך באופן חלקי.

אני סבורה, איפוא, שיש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

18. בשל המניע הכספי והעובדה שחלק ניכר מהצידוד לא הוחזר, כך שניתן להניח שנמכר והשיא רווחים, יש מקום לגזור על הנאשם גם קנס כספי משמעותי. עם זאת, לנוכח הסכמת הנאשם לחילוט הרכב והמשמעות הכספית שיש כך, הקנס יהיה מתון.

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 4.5 שנים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת נשק וכן על עבירות התפרצות וגניבה.

3. קנס בסך 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.22 ובחודשים שלאחר מכן.

4. חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה, רכב מסוג שברולט מ.ר. 25-852-63. הרכב רשום על שם מאלק דיאב ת.ז. 301983201, הבעלים הרשום נכח בדיון והביע את הסכמתו לחילוט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.